

Η απόδειξη

«Ανάλογη πρόοδος και στο Πρωτοδικείο Αθηνών: ολοκληρώνεται η έκδοση των 50.000 ψηφιακών πιστοποιητικών διαθηκών και αποποιήσεων που είχαν συσσωρευτεί. Ήδη, έχουν εκδοθεί 41.000 πιστοποιητικά και μέχρι το τέλος Μαΐου αναμένεται η έκδοση και των υπολοίπων 9.000. Αυτό έγινε δυνατό μέσα σε μόλις έναν μήνα, χάρη σε ειδική ομάδα εργασίας 332 δικαστικών υπαλλήλων που συγκρότησε το Υπουργείο Δικαιοσύνης, οι οποίοι εργάζονται εθελοντικά με αμοιβή υπερωριακής απασχόλησης. Άλλη μία απόδειξη πως με σχέδιο και συνεργασία, λύνονται προβλήματα που χρονίζουν επί δεκαετίες».

Όμορφη δικαστική πραγματικότητα, αγγελικά πλασμένη... Κάπως έτσι θα μπορούσαμε να περιγράψουμε τα όσα έγραψε ο Πρωθυπουργός και περιγράφουν ένα παράλληλο, φανταστικό σύμπαν!

Ατυχώς, εμείς οι δικαστικοί υπάλληλοι βιώνουμε μια εκ διαμέτρου διαφορετική εργασιακή πραγματικότητα. Προτού κινηθούμε όμως στη διάσταση μεταξύ κυβερνητικού μύθου και εργασιακής πραγματικότητας, ας κρατήσουμε ορισμένες λέξεις – κλειδιά: “απόδειξη”, “σχέδιο”, “συνεργασία”, “προβλήματα που χρονίζουν δεκαετίες”.

Κινδυνεύοντας να διαλύσουμε αυτή την πανηγυρική ατμόσφαιρα, οφείλουμε να ρίξουμε μια ματιά στην εργασιακή μας καθημερινότητα, αρχής γενομένης από την ίδια την «απόδειξη».

Μέχρι και πέρυσι, ο χρόνος αναμονής για την έκδοση ενός Πιστοποιητικού Διαθηκών κυμαινόταν από έναν έως τρεις μήνες, τα δε Πιστοποιητικά Αποποιήσεων είχαν ελάχιστη εκκρεμότητα. **Μετά την εφαρμογή του νέου δικαστικού χάρτη, ο χρόνος αναμονής για την έκδοση των Πιστοποιητικών Διαθηκών εκτινάχτηκε** στους έξι με οκτώ μήνες, ενώ μεγάλη εκκρεμότητα δημιουργήθηκε και στα Πιστοποιητικά Αποποιήσεων. Αν μας λείπει κάτι από την εξίσωση είναι οι ήδη υποστελεχωμένες υπηρεσίες και οι ταλαιπώροι δικαστικοί υπάλληλοι, που είδαν τον όγκο εργασίας τους να αυξάνεται ακόμη περισσότερο.

Οι τελευταίοι κλήθηκαν για ακόμη μια φορά να «βγάλουν τα κάστανα από τη φωτιά». Έτσι, πολλοί συνάδελφοι «δεσμεύτηκαν» να εκδώσουν μεγάλο αριθμό πιστοποιητικών στο διάστημα ενός και μόνο μήνα, παρέχοντας υπερωριακή εργασία και μη γνωρίζοντας αρκετοί από αυτούς τη διαδικασία έκδοσης πιστοποιητικών. Όσο για τον «εθελοντικό» χαρακτήρα της επιχείρησης, που τόσο αρέσκεται να διαφημίζει η κυβέρνηση, οφείλουμε να ξεκαθαρίσουμε ότι πηγάζει αποκλειστικά από την ανάγκη συμπλήρωσης των χαμηλών απολαβών τους. **Εκτός και εάν εμμέσως παραδέχονται ότι οι αμοιβές των δικαστικών υπαλλήλων σε σχέση με την εργασία που παρέχουν, θυμίζουν... εθελοντική εργασία!** Στην περίπτωση αυτή, απολογούμαστε για την παρανόηση.

Κλείνοντας, δεν μπορούμε παρά να θυμίσουμε ότι το «σχέδιο και η συνεργασία» δεν είναι μια νέα, επαναστατική μέθοδος. Αντιθέτως, η κατάρτιση ομάδων εργασίας (των κοινώς λεγόμενων συνεργειών) έχει χρησιμοποιηθεί πολλάκις στο παρελθόν και έχει αποτύχει οικτρά. Σε μια επαναλαμβανόμενη λούπα, η εκκρεμότητα θα δημιουργηθεί ξανά, όσο αγνοείται επιδεικτικά η ρίζα του προβλήματος.

Ας μη γελιόμαστε, λοιπόν, **η πραγματική «απόδειξη» αφορά στην υποστελέχωση των δικαστικών υπηρεσιών.** Και αυτό δεν λύνεται ούτε με πρόσκαιρες λύσεις - τσιρότα στο πρόβλημα, που επί χρόνια ταλανίζει τον κλάδο, ούτε με μια μικρή και παροδική “ένεση” στο εισόδημα των υποαμειβόμενων δικαστικών υπαλλήλων.

Επομένως, για ποιον ακριβώς λόγο επαίρεται η κυβέρνηση; Για τη διόγκωση των χρονιζόντων προβλημάτων από αυτή την ίδια; Για την ταλαιπωρία των πολιτών; Ή για το γεγονός ότι οι κενές οργανικές θέσεις δικαστικών υπαλλήλων παραμένουν χιλιάδες;

Μέχρι το επόμενο ραντεβού μας, λοιπόν, ας είμαστε πιο εγκρατές ως προς τις χαρές και τα πανηγύρια. Άλλωστε, η κυβερνητική «επίλυση χρονιζόντων προβλημάτων» είναι ένα παλιό αστείο, που μόνο πικρό γέλιο μπορεί να μας προκαλέσει πια...

